

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB33 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB33 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb33-txt-shoot-n3.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB33:3

#

Timeligheden - Evigheden.

T. er det Sinkende, det sig bredende, forholder sig derfor væsentlig til Snak; Evigheden er idel Hasten, det Intensive, forholder sig væsentlig til Handling, Charakter-Forvandling.

I Timelighedens Verden kommer det egl. an paa at kunne snakke, at have et Satans Snakketøi. - Dette gjælder saa hele Rækken igjennem, lige fra Kjøbmanden som snakker for sine Varer, og En som snakker for Qvindfolk og Agitatoren som snakker for Publikum lige op til det at være Digter, Taler, Lærd - thi ogsaa dette er at snakke, er ikke Charakter-Forvandling.

Men Evigheden seer paa Handling, Charakter-Forvandling. Enhver Forandring i Retning af Snakken hjælper ikke ind i Evigheden. Om En, som før har ført liderlig Snak, nu fører hellig Snak: hjælper ikke, er ikke væsentlig Forskjel.

Men efter Timelighedens Begreb er det just Feilen ved Handling, at den er saa kort - der bliver slet ikke Noget at snakke om, intet Sinkerie. See, derfor elsker Timeligheden det Digteriske, thi det er det Dvælende som ikke bliver til Handling, og Lærdom, som hjælper til at skulke fra Handling. Maatte Evigheden raade blev der slet ingen Vidtløftigheder, hvilke just Timeligheden elsker - den elsker Skindet, og Sinkeriet og Snakken.

#